

samråd. Forslaget betyder, at det enkelte råd ved afstemning på budgetsamrådet vil have en indflydelse, der matcher menighedsrådets indflydelse ved valg til provstiudvalget.

Det er menighedsrådets flertal, der bestemmer mandaterne til repræsentanterne på budgetsamrådet. Der kan derfor ikke blive tale om, at et vist antal stemmer fra det enkelte menighedsråd repræsenterer rådets flertal og et vist antal rådets mindretal.

Budgetsamrådets beslutninger træffes som udgangspunkt ved stemmeflertal blandt de vægtede menighedsrådsstemmer, jf. forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 5, stk. 7, 3. pkt.

Følgende beslutninger kræver dog, jf. forslaget til økonomilovens § 5, stk. 7, 1. pkt., kvalificeret flertal på 2/3:

- ændring af kompetencen mellem budgetsamrådet og provstiudvalget, jf. forslaget til økonomilovens § 5, stk. 4.
- flytning af personalenormering fra menighedsrådet til provstiudvalget og fastlæggelse af retningslinier for personalenormeringen, jf. forslaget til økonomilovens § 5, stk. 5, og forslaget til lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. § 22, stk. 1, 2. pkt.
- iværksættelse af samarbejde med provstiet som ramme, jf. forslaget til økonomilovens § 5, stk. 6, og forslaget til lov om menighedsråd § 43 a, stk. 1.

Beslutninger om ændring af kompetencen mellem budgetsamrådet og provstiudvalg og om flytning af personalenormeringen til provstiudvalget er gældende for menighedsrådenes funktionsperiode. Efter nyvalg skal der derfor på ny træffes beslutning om en ændret kompetencefordeling. Hvis der ikke træffes beslutning herom, falder man tilbage på den almindelige kompetencefordeling.

Samarbejdet med provstiet som ramme kræver, at der til stadighed – dvs. hvert år på budgetsamrådet – er 2/3 flertal for, at samarbejdet kan videreføres, jf. forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 5, stk. 7, 2. pkt.

Forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 5, stk. 8, svarer til den nugældende bestemmelse i økonomilovens § 4, stk. 6.

Til § 6

Bestemmelsen i forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 6 er ny og indeholder en forpligtelse til i provstiudvalget og på budgetsamrådet at drøfte og træffe beslutning om, hvordan man ønsker, at kirkeskatten og/eller udgifterne i provstiet skal udvikle sig

i de kommende fire år (budgetåret og 3 budgetoverslagsår). Drøftelsen skal ske i provstiudvalget og på budgetsamrådet, der eventuelt også træffer beslutningen.

Prioriteringsdiskussionen og fastlæggelsen af en politik med overordnede målsætninger for udgifter og ligning bliver yderligere aktualiseret af kommunesammenlægningerne, der betyder, at områder med helt forskellige forudsætninger i fremtiden udgør et ligningsområde. Dette vil både være relevant i forhold til forventningerne til niveauet for den daglige drift af kirkerne og i forhold til fx takster for gravstedserhvervelse og -vedligeholdelse, ligesom der kan være forskelle i budgetønsker, begrundet i forskellige ønsker til og traditioner for kirkelige aktiviteter i sognene.

Processen vil herudover afhænge af, i hvilket omfang det aftales, at der skal være besluttende budgetsamråd i provstiet. Det vil fx være naturligt at henlægge beslutningen om de overordnede målsætninger for udgifter og ligning set i et flerårigt perspektiv til budgetsamrådet. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.

Til § 7

Det er fortsat provstiudvalget, der på baggrund af drøftelserne på budgetsamrådet og budgetbidragene samt eventuelle ønsker fra menighedsrådene fastlægger *endelige* driftsrammer samt bevillinger til anlæg, jf. forslaget til affattelse af lov om folkekirkens økonomi § 7. Bestemmelsen svarer med enkelte sproglige ændringer til den nugældende bestemmelse i lov om folkekirkens økonomi § 5 og § 17a, stk. 8, 2. pkt. Kompetencen kan som nævnt ovenfor under omtalen af forslaget til § 5, stk. 4, flyttes til det besluttende budgetsamråd.

Til § 7 a

Forslaget til lov om folkekirkens økonomi § 7 a, stk. 1, og § 7 b om fastsættelse af ligningsbeløbet og om legalitetskontrol svarer med enkelte konsekvensændringer til de nugældende bestemmelser i lov om folkekirkens økonomi § 6, stk. 1, 1. pkt., og § 7.

Provstiudvalget har i dag adgang til at forhøje ligningen med op til 5 % med henblik på at etablere en reserve til imødegåelse af uforudsete udgifter, jf. den nugældende økonomilovens § 6, stk. 1, 2.–3. pkt.

Tilstedeværelsen af en sådan reserve kan imidlertid føre til en utilsigtet udgiftsvækst. Det forekommer således ulogisk, at budgetprocessen er tilrettelagt sådan, at menighedsrådene og provstiudvalgene først bliver enige om, hvilke beløb menighedsrådene har brug for det kommende år, hvorefter dette beløb forhøjes med indtil 5 %. Der kan således være risiko for, at eksisten-